

El cavaller valent de Merola

Fa molt de temps, quan el rei Jaume I va conquerir la ciutat de València, tothom estava molt content. La reina i les dames més importants de Barcelona van decidir donar una gran sorpresa als seus marits i pares, que eren al camp de batalla, lluitant amb el rei. Van organitzar una gran cavalcada i, sense dir res a ningú, van marxar cap a València.

Van cavalcar molt lluny, fins que, de sobte, van aparèixer uns guerrers estrangers. Aquests guerrers volien fer presoneres a la reina i les dames! Quina por! Però per sort, un cavaller molt valent, el cavaller de Merola, que havia vist tot el que passava, estava seguint la cavalcada amb uns homes molt forts i valents.

El cavaller de Merola i els seus homes van lluitar amb els guerrers estrangers per salvar la reina i les altres dones. La lluita va ser molt dura, però el cavaller i els seus homes van ser tan valents que van aconseguir fer fora els invasors i salvar les dames.

Quan el rei Jaume I va saber què havia passat, es va posar molt content que la seva reina fos salva. Va cridar el cavaller de Merola i li va dir: “Has fet una cosa molt valenta! Estic tan agraït que et concediré el que em demanis.”

El cavaller, que era molt modest, no sabia què demanar. Però el rei insistia: “Demana el que vulguis, res és impossible per a mi!” Finalment, el cavaller de Merola va demanar una de les cinc barres que tenia l’escut de Catalunya.

El rei, tot i que li va semblar molt demanar, havia fet una promesa, i com que la paraula d’un rei no es pot trencar, li va concedir la barra de l’escut. Des d’aquell dia, l’escut de Catalunya va tenir quatre barres en lloc de cinc, i el cavaller de Merola va tenir la seva pròpia barra vermella al seu escut com a record de la seva valentia.

I així, gràcies al coratge del cavaller de Merola, la reina i les dames van tornar sanes i salves a casa, i la història del cavaller valent es va explicar per tot arreu.